

Kassemangel af 1188 Rd. 2 Sk., som han strax erstattede, idet han erklærede, at den hidrørte fra hans daværende Fuldmægtig. Med Bøger, førte i Orden og à jour, saaledes som Kasseeanordningen kræver, maa man antage, at dette ikke havde været muligt. Det er ogsaa oplyst, at Fuldmægtigen nu fortiden modtog og kvitterede for alle directe Statter og førte herover en Bifaskebog, hvorfra Oversørsel efterhaanden skete til Hovedkaskebogen, og de indkomne Penge afleveredes til Amtsforswalteren. I Forbindelse hermed anføres tillige, at Fuldmægtigen ved Flanantsaarets Slutning aflagde Regnskab for disse Oppebørsler. Heri ligger, synes det, nogen Uklarhed og Modsigelse, thi er Oversørsel og Indbetaling stadig sket, som det regnskabsmæssigt skal ske, hvorved Extracternes Nøiagtighed alene kan sikkes, saa indsees det ikke, hvad der kan have være at aflægge Regnskab over ved Aarets Slutning. Der fandtes eiheller, siges der, nogen Dpgjørelse fra Amtsforswalterens Side, da Undersøgelsen begyndte, men en god Regnskabsførelse forudsætter en saadan, see Kasseeanordningen, ved hver Maanedes Slutning.

Om den Anvendelse, B. har gjort af de brugte Statsmidler, findes kun løse Antydninger; det synes, som om man kun har undersøgt denne Sag meget usfuldstændigt; i hvert Tilfælde ere nøiagtige Meddelelser ikke fremkomne. I Forbindelse hermed maa det ogsaa fremhæves, at der ikke findes nogen nærmere Meddelelse om, hvorledes Dpgjørelsen har stillet sig for den Tid, der ligger mellem 12te Marts, da Amtmanden sandt 4037 Rd. 80 Sk. i Kassen, og den Tid, da Kasseeoppgjørelsen ved Undersøgelsen sandt Sted.

Forsaauidt der af ovenstaaende, som man sees, i flere Henseender endnu usfuldstændige Undersøgelser og Meddelelser kan drages Slutninger i den foreliggende Sag, da mener Mindretallet, at de maa være følgende:

B.'s Kassemangel, der er fremstaaet mellem den 12te Marts og de første Dage i April, hidrører fra Kasseeholdningens Anvendelse til

at dække Bærelsgæld, hidrørende fra Pengeomsetninger, hvort B. har været indbragen, sandsynligvis endog i længere Tid, i Forbindelse med, at hans egne Midler og Statens Midler have været blandede. Hvosfra Stalden egentlig hidrører, er ikke belyst. Den ved en saadan Anvendelse af de betroede Midler fremstaaede Kassemangel har B. foreløbig søgt at skule ved en urigtig Regnskabsaflæggelse, idet han i en Kassextract har fingeret en betydelig mindre Sum end den, der fandtes i Bøgerne, og søgt at rette disse derefter. Da han imidlertid frygtede for, at dette Middel vilde brikte, har han grebet til selv at give Oplysning herom, dog har han ikke gjort dette med saadan Fuldstændighed, at hans Status forelaa klar og regnskabsmæssigt belyst, da Undersøgelsen indtraadte, uagtet denne Undersøgelse foregik saa Dage efter den Tid, da en fuldstændig Dpgjørelse fra Regnskabsbetjentens Side pligtmæssigt maatte have fundet Sted. Med rigtig og à jour førte Bøger maatte en saadan Dpgjørelse have været let at tilveiebringe. B. har, forsaauidt de givne Oplysninger gaae, forbrudt sig mod flere Paragrapher i Loven af 8de Juli 1840, navnlig mod §§ 18 og 21, 23, 24, 27 samt mod § 34 af Forordn. samme Dato om Amtsuppebørsler, der medføre Embedsforbrydelse. Han vil ikke med Føle kunne vente, at den i § 21 indeholdte mildnende Bestemmelse finder Anvendelse paa ham, hvorimod han snarere maatte ansee en Afstedigelse i Raade uden Pension som en Raadesact. Men nu er det anerkjendt, at Undersøgelser angaaende Anvendelsen af de af Kassen udtagne Midler ikke have været udførte paa nogen til Hensigten svarende Maade, ligesom der ogsaa hersker Uklarhed om, hvilken Betydning der bør tillægges Bertelsens Sindsstilstand, om der saaledes har været nogen virkelig Sindsforvirring tilstede førend den 10de April. Mindretallet der ugerne vilde fremkalde en større Strengthed end Lovens milde Anvendelse kræver formener derfor, at Dies blikket endnu ikke er kommet, til at tage en endelig Beslutning i denne Sag, saa meget mere som det formener, at Klogskab byder, uanset de øvrige Forhold, at lægge Vægt paa den Omstændighed, at Kassemanglen usfortøvet